

3. Стара-Загора напусната от руските войски.

- 1 Царѣан царьу му викаша:
— Царьу льу, царь Аликсандру,
Тї ма си млого чакалу,
Оштѣ ма малу почѣкаи,
5 Вѣскана да си сѣбѣара:
Анадолцки чѣрни манѣфа,
Стамболцки бѣали низамѣ,
Масхрцки гѣли читѣци.
Гѣ си ги царѣан пусабра,
10 Чѣ си хм царѣан викаша:
— Алѣ ми, холан, минѣта
Прис Едринѣанца касабѣа,
Чилѣак да ни дупрѣта,
Сѣлу да ни изгурѣта,
15 Таму са турѣа и геарѣи.
Алѣ ми, холан, минѣта
Ут Карѣазмак на горѣа,
Таму са льу врѣт буларѣа,
Там да колита, палита,
20 Ни еадн да ни устанѣа.
Алѣ са, холан, утишли
Фаф Искизѣра гулама,
Та мї са, холан, фѣнали
Никѣла баш кумитчану
25 И Гѣбрѣ Зѣраличѣану,
Димїтра Чирпанлийчѣану,
Роѣки хми назѣт вѣрзали,
На шїка сїтну шинжїрчѣа,
- 30 Та хи нах Хильѣѣа пратїха,
Таму да си хи убѣсѣат.
Та чѣ са уттам вѣрнаха
Та си хи уткрѣі фѣнаха;
Ни стару гльѣдат, ни млѣду,
35 Ни дрѣбни гльѣдат, ни іѣдри.
Младї нѣ жалну блѣѣаха,
Каїну полцкинѣа ѣднѣата;
Дрѣбнинѣа деѣпа плѣчѣаха,
Каїну горцкинѣа пильчѣѣа.
40 Вутирнѣана са сабраха
Искизѣрцкинѣа кумитѣа
Ф чѣастана гѣра зѣадѣна,
Бѣалка си кнїга писуват
И дрѣбни сѣлзи іѣрѣаха:
45 Еаднѣму нѣма маїчиѣа,
Другѣаму нѣма сѣстриѣа,
Трѣтьѣаму нѣма лѣубѣану!
— Царьу льу, цар Аликсандру,
Тї си на бѣржѣа расшѣани,
50 Алѣ на бѣржѣа набальнї,
Чи си ни, царьу, доїдаха
Анадолцки чѣрни манѣфа,
Стамболцки бѣали низамѣ,
Масхрцки гѣли читѣци,
55 Та на коліха, пѣлиха.

Слушана отъ Мария Дреева въ с. Бостина.

Отъ Прилѣпъ.

Записалъ *М. К. Цѣпенковъ.*

*Бъльмѣска.*¹⁾ Откога ја превзеде турчино нашата земја, почнал да и отепуа еден по еден нашите војводи, што сме и имале тогаш. Бизу до прет сто години војводи сме имале (?). Тоа нешто можн секој да го поверуа и от уста предаено, а нај-посекоје от стари песни, што се неат от старите дугѣ. Откога и сотреа нашите војводи, турците се уталожна. Само името војвода му остана у ниф, и со тоа име си и наречуваа своите пјврвенци, што и клавна во некој грат наместо кајмакамите, што и имаат сега.

Турската ненавист протиф нас беше голема и нај-дуга. Грабање стоката и челаџта, беше катадневна, да дури и досега. Убивање и бесчестување праеа безбожно. Никој ништо не можеше да му речн и одречи. Се јавуваше по некој сакроен чоек да му врати на некој турчин злото, што кье му го стореше, и тој со зло, арно ама, тој векье требаше да си ја реси животта, или да бега во Сјрбија, али во некоја далечна страна, да така да куртулис жиф.

Поради големите зулумквари, арно ама за бжрго време кье и сотреа.⁹⁾ Наi-многоу царуа Илия воiвода Малешеец.

До 1879. година у нас немаше како Илѝа воѝвода. Биде каѝмет и у нас да стани еден воѝвода на име Спиро Царне. Негото излегуање за воѝвода причина се даде от Кључук Сулемана, што обесети пона Цѝка и го умре. Прет да излезѝ Спиро Царне по Кључук Сулемана да го тела, беше се степал со едно турче каѝ Царковно маало. Турчѝто беше обржано со еден чѝфт пиштоли, а Царне му и грабна от поѝас и му и вѝрѝи во калта и си вати напреку. От тоѝ себеп Спиро се стори качак, чунѝѝ турѝино го вати аѝѝѝ и му

1) Българските на г. Цепенкова, колкото и да са нещелни и на мѣста напани, заслужаватъ подражание отъ страна на всички, които запазватъ исторически пѣсни отъ по-ново врѣме, особито отъ хайдушкия перюдъ. — Ред.

2) Обикновено за кратко време ги изтрѣбих.